

maandag, 28 januari 2019

Bij mijn beoordeling van deze kwestie stel ik het volgende voorop:

De Nederlandse student heeft een onvervreemdbaar recht om tot op academisch niveau in zijn eigen taal onderwezen te worden. Het mag niet zo zijn dat hij op enigerlei wijze verplicht wordt om te kiezen voor onderwijs in een vreemde taal. Dit dient steeds een persoonlijke keuze te zijn.

De indruk bestaat dat de drang om Engelstalig onderwijs aan te bieden op zijn minst voor een deel het gevolg is van het verdienmodel onzer universiteiten. Indien zij daarbij een probleem ondervinden is het aanbieden van Engelstalig onderwijs aan buitenlandse studenten een oneigenlijke reactie. Men verplaatst hierdoor slechts het probleem. De inrichting en bedrijfsvoering van Engelstalig onderwijs gaan toch weer grotendeels ten koste van de algemene middelen, althans zover men ze niet doorberekent aan de buitenlandse studenten. De meest logische oplossing is om door middel van overheidssubsidie, of door verhoging van het collegegeld, onderwijs aan Nederlanders kostendekkend maken.

Onze kennis van het Engels wordt geroemd, en het is waarschijnlijk juist om te zeggen dat die, samen met die van de Scandinaviërs tot de beste in Europa behoort. Toch is zij, op zichzelf beoordeeld, onvoldoende. Bij de meeste eindexamenleerlingen maakt zij niet of nauwelijks het niveau van een moedertaalspreker. Dat komt onder meer doordat geen aandacht wordt besteed aan het specifieke taalgebruik en het vocabulaire van hun voorgenomen studierichtingen, en ook doordat het kennisniveau van hun toekomstige docenten, voor zover zij geen Engelse moedertaalsprekers zijn, niet veel hoger ligt.

Onbetwist is het feit dat voor de meeste studierichtingen, en de meest daaruit voortspruitende beroepen en functies, een zeer gedegen kennis, op vrijwel moedertaalniveau, noodzakelijk is. Men verwent niet in ons huidige middelbaar onderwijs, noch indien men na het eindexamen geconfronteerd wordt met medestudenten en docenten die evenmin goed het Engels beheersen. Dit is pas mogelijk door langdurende blootstelling aan correcte standaardregels.

Mijn voorstel is om een tweesporenbeleid te voeren.

Enerzijds dient de overheid toe te zien op handhaving van de huidige wetgeving en het recht te waarborgen van iedere Nederlander op onderwijs in de eigen taal. Anderzijds moet men zorgen voor intensiever en efficiënter onderwijs van het Engels in de bovenbouw. Daarbij kan men denken aan uitbreiding van het vocabulaire met algemeen-wetenschappelijke woordenschat en specifieke onderdelen ('jargon') daarvan voor de te kiezen studierichting. Ook de opbouw en samenwerking van wetenschappelijke artikelen in het Engels verdient aandacht, en tot slot een verzorgde Engelse uitspraak. Te vaak is de Engels sprekende Nederlander dwars door de muren heen herkenbaar aan zijn on-Engelse vlakke toon en aan de uitspraak van de fonemen θ , ε , λ , ι , Λ , enw.

Ik heb ook bezwaart tegen de ondemocratische wijze waarop de uitbreiding van het Engelstalige onderwijs tot nu toe tot stand is gekomen, namelijk door gedogen van inbreuk op bestaande, wél door het parlement geaccordeerde wetgeving.

/---

